

1. Lovforslagets formål og indhold

I 1966 fik Grønland sin første færdselslov, lov nr. 197 af 8. juni 1966. Indtil da var visse færdselsregler indeholdt i politivedtægterne for de enkelte kommuner. I 1992 afløstes loven af en ny færdselslov for Grønland, lov nr. 832 af 18. december 1991, som trådte i kraft den 1. oktober 1992, og som ikke siden har været ændret.

Da den første grønlandske færdselslov fra 1966 trådte i kraft, var der ca. 1.200 motorkøretøjer i Grønland. Ved fremsættelsen af forslaget til den nugældende grønlandske færdselslov i 1991 var køretøjsbestanden næsten tredoblet, idet der ved udgangen af 1990 var registreret 3.356 motorkøretøjer i Grønland. Den stigende tendens er fortsat, og ved udgangen af 2004 var der registreret 4.827 motorkøretøjer. Endvidere er det grønlandske vejnet blevet udbygget væsentligt i de seneste 10-15 år, navnlig i de større byer.

Den gældende færdselslov for Grønland svarer i vidt omfang til den færdselslovgivning, der var gældende i Danmark i 1991. På grund af de særlige grønlandske forhold er den dog væsentligt mindre omfattende.

Den danske færdselslovgivning er siden 1991 blevet ændret på adskillige punkter. Efter Justitsministeriets opfattelse bør en del af disse ændringer også afspejle sig i den grønlandske færdselslov. Det gælder navnlig nedsættelsen af promillegrænsen fra 0,80 til 0,50, som blev vedtaget ved lov nr. 468 af 10. juni 1997, men også en række andre nye færdselssikkerhedsmæssige tiltag og initiativer, som eksempelvis forbuddet mod anvendelse af håndholdt mobiltelefon under kørslen og indsatsen mod grove hastighedsoverskridelser.

Herudover indeholder lovforslaget blandt andet bestemmelser, hvorefter alderskravet for førere af snescootere ændres fra 16 til 18 år, ligesom der bl.a. foreslås nye regler om anvendelse af sikkerhedssele og styrthjelm, forpligtelser over for gående, anvendelse af køreløys samt nye regler vedrørende parkeringsafgifter og -kontrol, bøder og konfiskation.

2. Spirituskørsel

2.1. Gældende ret

Ifølge § 9, stk. 1, i den gældende færdselslov for Grønland dømmes den, som fører eller forsøger at føre et motordrevet køretøj efter at have indtaget spiritus i et sådant omfang, at alkoholkoncentrationen i blodet under eller efter kørslen overstiger 1,20 promille, for spirituskørsel. Den, som uden at være skyldig i spirituskørsel fører eller forsøger at føre et mo-

tordrevet køretøj efter at have indtaget spiritus i et sådant omfang, at alkoholkoncentrationen i blodet under eller efter kørslen overstiger 0,80 promille, dømmes for promillekørsel, jf. § 9, stk. 3.

Overtrædelse af forbuddet mod promille- og spirituskørsel kan medføre foranstaltninger efter kriminalloven for Grønland, jf. § 56, stk. 1. Endvidere skal retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, frakendes føreren af et sådant køretøj, hvis den pågældende har gjort sig skyldig i spirituskørsel, jf. § 59, stk. 1. Frakendelsen sker ubetinget, men kan dog under særlig formildende omstændigheder ske betinget, jf. § 59, stk. 2. Førerretten frakendes betinget, hvis den pågældende har gjort sig skyldig i promillekørsel, jf. § 60, stk. 1, nr. 2, jf. stk. 2, 1. pkt. Under skærpende omstændigheder kan frakendelsen dog ske ubetinget, jf. § 60, stk. 2, 2. pkt.

Som udgangspunkt skal en person, der har fået frakendt førerretten betinget, aflægge en orienterende køreprøve, jf. § 16, stk. 3, 1. pkt. Dette gælder dog ikke, når frakendelsen skyldes promille- og spirituskørsel, jf. § 16, stk. 3, 3. pkt.

Det fremgår af Politimesteren i Grønlands dagsbefaling II nr. 6 af 1. september 1992 om sanktioner mv. i sager vedrørende overtrædelse af færdselslovens § 9, at bødetaksterne for overtrædelse af færdselslovens regler om spiritus- og promillekørsel i førstegangstilfælde svarer til 2-3 ugers løn kombineret med en betinget eller ubetinget frakendelsestid – afhængigt af alkoholkoncentrationen i blodet under eller efter kørslen – på mellem 1 og 2 år.

I gentagelsestilfælde spænder bødetaksterne fra 3 til 4 ugers løn kombineret med en ubetinget frakendelsestid fra 2 til 10 år.

2.2. Justitsministeriets overvejelser

Ved lov nr. 468 af 10. juni 1997 blev § 53, stk. 3, i den danske færdselslov ændret, idet promillegrænsen blev sat ned fra 0,80 til 0,50. Nedsættelsen trådte i kraft den 1. marts 1998, jf. bekendtgørelse nr. 88 af 6. februar 1998 om ikrafttræden af lov om ændring af færdselsloven.

Af bemærkningerne til det pågældende lovforslag fremgår blandt andet, at udenlandske undersøgelser viste, at risikoen for uheld er dobbelt så stor for en gennemsnitsbilist med en promille på 0,50 som for en bilist uden alkohol i blodet. Simulator- og laboratorieforsøg havde endvidere vist, at mange færdigheder, herunder særligt evnen til at reagere på uforudsete hændelser og komplekse situationer, er mærkbart påvirket allerede ved en promille fra 0,50. Forringelser i